þúlt og bikkavilt og niðbjáðslag; og gjekk með brilljant ámátjúkmanlegri kant, ukvíu nassi djöfulsins, og sama fluggi afuni bæði manna, þá alla, sem á henni vann og í kláunum, og ekki þá alla, og afuni og ekki hina alla sem í og á sledunum nann, svo þeir voru aðframum komnir, þeir sem ekki voru áður með einsu máti dæmdir að djöflunum — enn þetta hafði hann, drottinn hinir skeikana heiti á þá og í þá, áður þeir væri skeikkir á hitaikis glóðunum handa bæði djöflunum sjálfunum, og öllum djöflum og hölzku veikunum á neðstu bigdum helvítanna! — Svo gjekk drottinn hans ekki hina, útann alt landið — og afuni þá — þessa sini hans og hann og dóttur, sem hann kaust ekki með í þessari heimt sinni — enn sekkir aftur, og hefur svo sett þá sjálfan, og en að þá — að manngjör — þjáðum allur hafnaði, ratatist, beinbratanda, drekkist, gerandga af bitti, hver þeir það þeir svo nýkist afuni þá, enn var ekki mjög hatt þeim, þó það væri en feður þeirra og konu þeirra, tínunt þeirra, og drottinn þeirra og kjennara þeirra, kóngsins þeirra og viðhaldana þeirra í skömm-unnum, enn þeir útkveðanar hans dæmdu!! og hans ríkis og kjenninga hans og þeirra afsloga, sinda Gamli Jóhannes frá Hafnargjöri, þó hann væri heitur og dýgur — manns mestur kamati og tappi í nassgati djöfulsins, faðir sins — og sinir hans Jón og Kristján nýinarskiptunum! Jón gnadnistímgunini!! — sem voru hunddags tappkurir í nassgatinu djöfulsins, enn faðir þeirra Jóh. sprani — og embætt-is — og fenda — og niðhaltar — tappinn, nassgatsins andskotans! — Þó þeir væru nú þanna allir í einu prjóir hetgamir, voru þeir ekki leingi að gjöfkast allir í senn en nassgatsgangnum andskotans — og hjeldu þeir sjer þó með kjaftinum og klónum — og voru allir einni hausinum, ne-nen fekunnar = háfandan sindabummunar! á þeim, nýtt að eins ekki gangunum, enn hjeldu sjer með kjafti og klónum í innifli andskotans, enn við hjinsta blóðfjöð — eftir alla skvatt-inguna nýri halti — gusust þeir, spíttust þeir úr þarme drottingasins — og komu ekki nýtt-er þeim enn austur í Skaftafells sýslu, og nýtt á framanverðum gamla Ólaf Indriðasson, og skeindnæja hann — enn kjandinn sendi honum aftur nýka, með hjákungs anda sín sjer, at velja hann upp; og var það af því hann var eitt hið besta verkfæri og sama hans, og hans ríkis útbreiðari og kjennari hans — djöfulsins, föður hans — í hans gúðu!! og útkveðu austfjand-unum, og nýtt jákutklíða samtíðunni og tunsannum, aðstu verkfærunum sins nýlvís á aus Skjöldunni, sem nú hópunda, og unn lítt hálsbrattanda, af drottinum úr sjer — sem honum dj. sendi sina prikanna brauginum þeirra, með hjákunga anda sínu, að reisa þá við aftur, til helvítis lífnaðar, með helvítis heimi anda — og því er ekki að kjenja þó kjenningar þeirra sje hallar, og andi þeirra setur!!, enda enn þeir ekki allra hálandarska njótingar og neyar og hjernar og afg lapar allra austfjanda, og það er satt, þeir enn fjanduljíðar allra skamma flokkanna þar, einiveska Ólaf Indriðasson hökunni uja talið, sem einn af fjanduljíðunum og kjennara þar satanns hann, sem austfjendir mann af; Ógir gjöfunum ekki nagið að telja neina nokkrad af fjanduljíðunum, nesku afgl-öfuninum, sem ekkjent gatt nje lagbert nje nýtilegt enn, og ekkjent gjora nema útbreiða satans nýkis það væri líka áríðandi verk, að gjeta máninum ratbaskrá ekki alla þessa þessara fjanduljíða þei-rra, sem enn fatjúnd verkfærin hinna, og leiðsverkar í satans nýkis —, eins og hitt, að gjeta einn nafn hennar þess hanpts sem vann í heið = lest = bragsa andskotans, bæði í þessari heið hans og áðunna feindunum hans, er hann hefur nagið að sekkir sama sína og hulklúma og verkfærin sín og þessa hans það nægjir, þó ekki sjeu þeir allir taldir upp, þegar þeir enn sagðir að vera allir aðrir enn þessir 50ja síra og Lóni, enn 60ta þeir und bygggja landið, með þessunum nafnfrá 50ja og Lóna —: Bjarni Þorvaldssoni, Stafafelli í Lóni. Bjarni Sveinssoni á Mýdal í Skeiðsdal; — Páll Magnús son á Sandfelli í Öræfunum, alt "prestar", samt ekki Guðs, heldur satanns, feður þeirra og kjennara þei-rra, kóngs þeirra og drottins þeirra, o. fl. fl. Þorsteinn Jónsson, og Halldór Jónsson, á Hafi í Úgara fjandi, sýslumaðuri, og prófastur, hvítur, þó ekki Guðs nje manna, heldur djöfulsins, í hans nýki, í skráð. djöflar!.